

Misna slavlja i župni oglasi

Uskrсни pon. 13. travnja	19 + Ana Palijan (30. dan); Marijan Božičević Felga; Željko, Siniša, Zrinko i ob. Rendulić; ob. Brozović i Božičević i Dijana Jurković.	
Usk. uto, 14. 4.	19 + Dragica i Nikola Prebeg Francikovi; Anka Brletić (5. utor. Sv. Anti)	
Usk. sri, 15. 4.	19 Na čast Sv. Josipu: + Ivan Franjković; Miko, Roža i Josip Moguš	
Usk. čet, 16. 4.	19 Po nakani (al)	
Usk. pet, 17. 4.	19 Po nakani (al)	S R E T A N
Usk. sub, 18. 4.	19 + Ana Palijan i Ana Mihaljević	U S K R S
2. USKR. 19.4.	10 SVETIŠTE: Misa za narod (bez naroda)	

1. **ODREDBOM** – naših biskupa do daljnjega neće se slaviti mise i sakramente s narodom. Pratite slavlja na radiju ili televiziji. **Iz Svetišta pratite večernju molitvu preko Facebooka.**

2. **ŽUPNIKA** za hitne potrebe možete dobiti na broj mobitela 098-887-044.

3. **DUHOVNA PRIČEST** - Najljepše od svega – ne morate ju moliti samo tijekom mise!

Moj Isuse, vjerujem da si stvarno prisutan u Presvetom oltarskom sakramentu. Volim te iznad svega i želim te u svojoj duši. Kako Te sada ne mogu sakramentalno primiti, barem duhovno dođi u moje srce. Kao već pristigloga, grlim Te i ujedinjujem se s Tobom. Ne dopusti mi da se ikada odvojim od Tebe.

Posvetna molitva Prečistom Srcu Marijinu

(*Franjo Kuharić, 15. siječnja 1992., prilagođena današnjim okolnostima*)

Presveta Djevice Marijo, utjeho žalosnih i zdravlje bolesnih! Naši pradjedovi dali su ti naziv Najvjernija Majka i Odvjetnica Hrvatske. Ti si nam to bila kroz cijelu tešku povijest! Mi danas s dubokim pouzdanjem molimo da nam budeš Zagovornica kod svoga Božanskog sina i našeg Spasitelja, Isusa Krista, kako bi se smirili naši dani i ostvarile naše nade za svako dobro ljudi i narodá.

U **nemiru koji pogada Hrvatsku domovinu**, naš narod i naše sugrađane, kao i druge zemlje i narode zbog opasnosti zaraze od koronavirusa, povjeravamo se i svim srcem predajemo tvome majčinskom Srcu; moli za nas i moli s nama da milosrdni Bog udijeli mir našim srcima, našim obiteljima, svim ljudima i narodima. Ponizna službenice Gospodnja i Kraljice mira, izmoli od Srca svoga božanskog Sina, i našeg Spasitelja, Isusa Krista, mir koji on daje: mir u istini i ljubavi, mir u slobodi i pravедnosti, mir s Bogom, mir s čovjekom. Želimo biti dostojni toga mira, skrušeno se kajući za svoje osobne grijehe, za grijehe u obiteljima, za sve grijehe protiv Božjih zapovijedi u našem narodu.

Milosrdna Majko, utočište grješnika izmoli nam darove Duha Svetoga da on svojom snagom promijeni ljudske misli i srca na dobro, za pravедnost, za mir.

Utjeho žalosnih i zdravlje bolesnih, u ime uznemirenih i uplašanih, u ime suza ranjenih i zalutalih, u ime patnje nevinih i virusom zaraženih, molimo te da svojim zagovorom od nebeskog Oca izmoliš svojoj ljudskoj djeci čvrstu vjeru i nepokolebljivu nadu. Neka se skrate ovi dani teških iskušenja i neka zasja mir Božji u našoj domovini i u cijelom svijetu. Predobra Majko, moli za nas. Amen!

- **ŽUPNI TJEDNI LISTIĆ** *Pod Gospinim plaštom* (PGP) nabavite na Vojnovcu (gđa. Milene Jularić); Cerovnik - na oglasnoj ploči pred crkvom; Skradnik (gđe. Vesne Živčić) i u Oštarija pred Svetištem na oglasnoj ploči. Uzmite i ponesite susjedima...

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
12. travnja 2020. • U S K R S • God. XI. • br. 15 (502)

20

Korizmeno-uskrсна poruka mons. Zdenka Križića

Korizmeno vrijeme priprava je na svetkovinu Uskrsa i od njega zavisi sâm doživljaj Uskrsa, iskustvo otajstva Isusova uskrsnuća. K tome, svatko od nas treba postaviti samom sebi pitanje: koji je sadržaj naše pripreme za Uskrs? U čemu je ta priprema? Na kraju korizme trebamo se također pitati: što se dogodilo, odnosno, što se promijenilo u našem životu tijekom ove korizmene priprave? Uvijek postoji opasnost da ne znamo odgovoriti na ovo pitanje, jer nam korizma prođe bez ikakvih nastojanja i odluka, bez rada na sebi i svom duhovnom životu, a onda i bez plodova. U nama ostane

praznina, a ne milosno vrijeme, stoga nam je i sama svetkovina, u duhovnom smislu, prazna bez dragocjenog uskrsnog iskustva.

Korizmeno vrijeme traje 40 dana. To je simbolična brojka koja asocira na četrdesetogodišnje putovanje izraelskog naroda kroz pustinju prema Obećanoj zemlji, ali i na četrdeset dana Isusovog boravka u pustinji gdje se pripremao za svoje poslanje. Korizma je dakle, u tom smislu, povezana s pustinjom, a pustinja je u teološkoj i duhovnoj terminologiji simbol teških kušnji koje je proživljavao, kako izraelski narod na svom putu u Obećanu zemlju tako i Isus u pripremi za svoje javno djelovanje. Pustinja je istovremeno i posebno milosno vrijeme Božje blizine i njegove zaštite koju narod nije nigdje iskusio kao u pustinji. U njoj je došao do pune svijesti da je Božji narod. A i za samoga Isusa se veli da su mu u pustinji, nakon svladane kušnje, **došli anđeli i služili mu.**

I u našem vjerničkom životu idu nekako paralelno po važnosti i potrebi kušnje i iskustva Boga. Bez životnih kušnji ne bismo mogli upoznati ni sami sebe, a niti Boga. Kušnje nam pročišćuju vjeru u Boga te razotkrivaju koliko držimo do Boga, koliko mu vjerujemo, kakav je zaista, naš odnos s Bogom.

Često živimo u čvrstom uvjerenju da smo pravi vjernici, do Boga držimo i vjerni smo mu, a onda dođe neka kušnja koja nam otkrije drukčiju istinu naše vjere. Postanemo svjesniji kako smo još uvijek slabi i nestabilni te lako zatajimo i zaniječemo svoju vjeru, ne ponašajući se nimalo u skladu s Evanđeljem. To nas ne smije obeshrabriti, ali je od iznimne važnosti da živimo u istini i realnosti. Ako ne upoznamo svoje slabosti, nećemo se protiv njih nikada niti boriti, a to je najopasnije.

S druge strane, bez iskustva Boga, teže životne kušnje, odnosno patnje, potopile bi nas, ne bismo ih mogli podnijeti te bismo lako završili u beznađu i očaju. Da nema Boga, odnosno, vjere u Boga, kome bi se čovjek mogao obratiti u teškim životnim patnjama? Ostao bi tragično sam.

Biblijski patnik svjedoči: „**Duša moja bijaše blizu smrti i život moj na pragu podzemlja. Okruživahu me sa svih strana i nije bilo nikoga da mi pomogne; pogledom sam pomoć ljudi tražio, ali uzalud. Tad se sjetih milosrđa tvojeg, o Gospode... Zazvah**

Gospodina: 'Ne ostavi me u dan nevoljni,...' I bi molba moja uslišana, izbavio si me od propasti.“ (Sir 51,6-11).

Mnogo je onih sa sličnim iskustvima! U bezizlaznim situacijama ljudi patnje imali su Boga koji ih nije iznevjerio. Vjera im je dala snagu da su nadvladali i ono što je izgledalo nemoguće. Bog neće nikome dati kušnju koja nadilazi njegove snage. A pored toga, Bog, znajući slabost čovjeka, tj. da se u patnji lako slomi, u tim mu trenucima biva najbliži. Apostol Pavao je iz iskustva govorio i dao jamstvo svima: **“Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.”** (1 Kor 10,13).

Važno je itekako, u životnim kušnjama ostati čvrsto oslonjeni na Boga! Kušnje življene s pouzdanjem u Boga obogaćuju život, donose obilje blagoslova. Apostol Jakov piše: **“Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.”** (1,12). One su u životu ne samo neizbježne, nego vrlo često do srži bolne. Stoga je važno da ostanemo privrženi Bogu za koga znamo da nas u patnji neće nikada ostaviti same te da je s njim moguće naći izlaz iz svake situacije.

Mudrac Sirah u Bibliji savjetuje svoga sina govoreći: **„Sine moj, ako želiš služiti Gospodinu, pripravi dušu svoju na kušnju. Učvrsti svoje srce i budi jak, i ne nagli kada napast dođe. Prioni uz Boga i ne odmeći se“** (Sir 2,1-3).

To je savjet za sva vremena. Prionuti uz Boga u životnim poteškoćama jedini je put koji nam jamči da ćemo poteškoće svladati, neće nas slomiti nego će se čak u blagoslov pretvoriti. Pored životnih kušnji koje nam dolaze od Boga i imaju uvijek cilj naše dobro, uz životne napasti koje dolaze od Zloga i imaju uvijek cilj naše zlo, na kušnju moramo stavljati i sami sebe da bismo spoznali koliko smo sposobni vladati sobom, darivati se drugima, odricati se, praštati, ljubiti, ...

Ove vrijednosti ne idu same od sebe jer ovo nije teorija. Istina, mi se teoretski lako uvjerimo da smo velikodušni, darežljivi, uslužni, uvijek spremni pomoći,... ali se to ne može znati dok se ne provjerimo u praksi. Bez prakse možemo živjeti samo neku platonsku ljubav, neku „daljinsku“ dobrotu kada ćemo možda, i zaplakati nad tuđim patnjama, a da za te osobe patnje ne učinimo baš ništa. Nisu te suze dokaz naše sućuti, ljubavi i dobrote. Takva ljubav i dobrota mogu nas itekako prevariti da si umislimo kako smo nešto što nismo i da imamo neke vrijednosti koje nemamo. Koliki završe u iluziji samih sebe! Zato nas apostol Pavao poziva: **„Sami sebe ispitajte jeste li u vjeri! Sami sebe istražite! Ili ne poznajete sebe“** (2 Kor 13,4-5).

Svi duhovni učitelji slažu se da bez jačeg poznavanja samih sebe nema ozbiljnijeg duhovnog napretka. Zato i papa Franjo upućuje poziv svima na početku korizmenog vremena: **„Zagledajmo se u svoju nutrinu, u svoje srce“**. Zaista je važno vidjeti sebe iznutra! Zato je korizma vrijeme naše provjere koliko smo sposobni, iz ljubavi prema Bogu, drugima se darivati, s drugima dijeliti, drugima činiti usluge, za druge se žrtvovati, drugima opraštati. Tu se nalaze istinski dokazi naše ljubavi kako prema Bogu tako i prema bližnjemu. Isus te dvije ljubavi nije nikada razdvojio. Rekao je vrlo jasno: **„Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednom od ove moje najmanje braće.“** (Mt 25,40).

Sve gore navedene vrijednosti imaju vječnost kao rok trajanja. To su zapravo, vrijednosti koje postaju snaga našeg uskrsnuća i vječnog života. Isus je cijeli sadržaj Posljednjeg suda sveo na djela ljubavi prema drugima. Sjećamo se njegovih riječi: **Bijah gladan ..., bijah žedan ..., bijah bez odjeće ..., bijah bolestan ..., bijah u tamnici, „itd.**

(Mt 25,31-46). Nagrađeni su vječnim životom oni koji su drugima iskazali milosrđe i dobrotu.

Braće i sestre, gradivo za naš zadnji ispit, onaj na Posljednjem sudu, dobro nam je poznato. Ostaje samo pitanje, koliko ćemo ga prakticirajući naučiti i taj životni ispit položiti? Slavimo Isusovo uskrsnuće koje je jamstvo da naš život ima smisao, nije samo nešto prolazno što završava u praznini, bez obzira na njegov sadržaj. Ovaj naš zemaljski život i onaj budući vječni povezani su i drugi zavisi od prvoga. Zato je važno postaviti si na vrijeme pitanje koje je Isusu postavio učitelj zakona: **„Učitelju, što moram činiti da imam život vječni?“** (Lk 10,25).

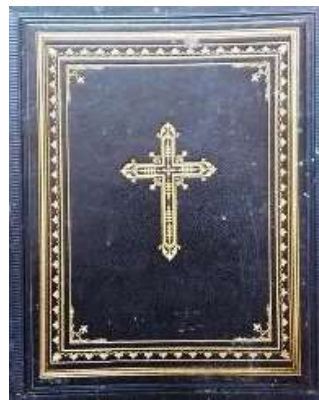
Iz Isusovog odgovora se jasno zaključuje da je za postignuće života vječnoga nužno potrebno „imati život“ dok smo još hodočasnici na zemlji. Čovjek može imati sve materijalno u izobilju, ali to ne znači da ima život, da je sretan. Opet čovjek ne može dati život samome sebi jer nema izvor života u sebi. To samo od Boga može primiti. Isus je došao podariti nam baš taj život da bismo ga imali u izobilju još na ovoj zemlji (Iv 10,10). On je sebe definirao kao „uskrsnuće i život“ (Iv 11,25) i bez njega nema pravog života (Iv 6,53). Tko njega nosi u srcu još ovdje na zemlji nosi predokus uskrsnuća i budućeg života. Uskrsnuće i vječnost tako postaju sve više iskustvo, a ne samo istina u koju se vjeruje.

Neka i ovaj nadolazeći Uskrs svima vama, braće i sestre, ojača to iskustvo uskrsnuća i vječnog života, kako biste i ovaj zemaljski život mogli živjeti u radosti, miru i čvrstom uvjerenju da nas uskrsli Isus prati na našem životnom putu te nikada nismo sami.

Svim svećenicima, redovnicima i redovnicama, katehetama i katehisticama, djelatnicima Karitasa, župnim suradnicima, ovogodišnjim prvopričesnicima i krizmanicima te svim vjernicima naše biskupije želim, nakon sveto proživljene korizme, sretan i u svemu blagoslovljen Uskrs 2020.

+ Zdenko Križić, biskup gospičko-senjski

Mučenik vlč. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943. 26. dio

U proljeće 1927. godine nabavljeni su **novi glagoljski misal i ritual**. U ljetu iste godine ličilac August Novak iz Slovenije okrećio je i obojao crkvu i toranj, a u jesen poduzetnik Kadak iz Ogulina popravio je krov na crkvi. Uz to su Dragutin i Toma Špehar popravili crkvene prozore i ostaklili ih.¹ Godine 1928. poduzetnik J. Neškudla iz Ljubljane popravio je stari velum od bijelo-žutog svilenog damasta s bogatim ukrasima vezanim od svile. Sljedeće godine je Dragutin Špehar popravio sve prozore na crkvenom tornju i kupljen je novi ritual, a opet godinu poslije popravljani su krov crkve i žljebovi, dok su od tvrtke „Ecclesia“ iz Ljubljane kupljene dvije kote (rokete) i cingulum (pojas).² Godine 1933. opet se popravljao krov na crkvi.³

¹ Spomenica župe Cerovnik, str. 35.; Zapisnik Cerkovne blagajne sv. Križa u Cerovniku Početkom god: 1871.

² Zapisnik Cerkovne blagajne sv. Križa u Cerovniku Početkom god: 1871.; Račun 171, Župni ured Cerovnik.

³ Uručbeni Zapisnik župe Cerovnik od 1921. dalje, br. 173/1933.; Imovnik.